

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 07/03/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1180

“CHẤP CHẶT Ở TRONG GIỚI ĐIỀU THÌ KHÔNG PHẢI TRÌ GIỚI”

Chúng ta chấp chặt ở trong những điều răn của giới thì đó không phải là chúng ta trì giới. Hòa Thượng nói: **“Giới” là hành vi của Phật. “Giáo” là ngôn ngữ của Phật. “Thiền” là tâm của Phật. Tinh thần của giới học là: “Đừng làm các việc ác, vâng làm các việc thiện”**. Trong giới luật chúng ta linh hoạt để lợi ích chúng sanh. Nếu chúng ta linh hoạt để lợi ích cho mình thì đó là chúng ta đã phạm.

Khi một vị tỳ kheo nhìn thấy một con thỏ chạy sang phía bên tay trái, sau đó, có một người thợ săn đến hỏi ông, con thỏ chạy về hướng nào thì vị Tỳ kheo nói con thỏ chạy về hướng tay phải. Vị Tỳ kheo đó không phạm giới, ông khai giới để cứu chúng sanh chứ ông không làm phải vì bản thân ông. Khi chúng ta được giao làm một việc mà chúng ta gặp một việc cần làm ngay và việc này có thể lợi ích cho chúng sanh nhiều hơn nhưng chúng ta nhất định không chịu làm đó là chúng ta đã quá cứng nhắc. Điều này giống như, khi cô giáo nhắc một đứa nhỏ phải đóng quỹ lớp bằng một tờ 20.000đ thì đứa nhỏ sẽ nhất định không cầm hai tờ 10.000đ hay bốn tờ 5.000 để đưa cho cô.

Hòa Thượng nói: **“Giới luật là để răn đe, rào đón, ngăn chính mình không tạo nghiệp. Chúng ta trì giới, chúng ta giữ giới là chúng ta tu Giới – Định – Huệ. Người khác trì giới hay không trì giới thì đó là việc của họ!”**. Giới là để quản chính mình, không để quản người khác. Nhiều người đem giới để đi quản người khác mà không quản chính mình. Chúng ta học chuẩn mực của người xưa mà chúng ta chỉ nhìn thấy lỗi của người khác mà chúng ta không nhìn thấy lỗi của mình vậy thì chúng ta đã sai một cách nghiêm trọng.

Chúng ta là Thầy, trưởng bối hay thiện hữu tri thức của một người thì chúng ta nhất định phải chỉ bảo, nhắc nhở thậm chí quát mắng họ. Đối với người không liên quan đến chúng ta thì chúng ta không nhìn lỗi của họ mà chúng ta phải phản tỉnh xem mình đã giữ giới

chưa. Chúng ta là công dân của một quốc gia thì chúng ta phải tuân theo luật pháp của quốc gia đó. Chúng ta là người học Phật thì chúng ta phải tuân theo những giới điều mà Phật đã chế định. Nếu tâm chúng ta thanh tịnh, chúng ta hạn chế dục vọng thì chúng ta sẽ dễ dàng tuân theo tất cả những giới luật. Những người tùy tiện, phóng túng thì sẽ cảm thấy khó khăn khi phải tuân theo giới luật. Thí dụ, nếu ngày nào chúng ta cũng sám hối, ăn chay thì chúng ta sẽ cảm thấy điều đó rất dễ thực hiện vì nó đã trở thành thói quen.

Giới là biệt giải thoát. Chúng ta giữ giới được điều gì thì chúng ta hoàn toàn giải thoát khỏi việc đó. Chúng ta thường cảm thấy như bị bó buộc, rất khó khăn khi phải tuân theo giới. Thí dụ, khi chúng ta còn đi học, quy định của nhà trường là 7 giờ phải có mặt nhưng chúng ta dậy muộn nên chúng ta luôn cảm thấy khó khăn khi phải đến trường đúng giờ. Nếu chúng ta dậy sớm chúng ta đến trường đúng giờ thì chúng ta sẽ cảm thấy rất tự tại. Ở Đà Lạt thời gian này rất lạnh nhưng tôi luôn dậy trước khi chuông đồng hồ reo, hàng ngày tôi làm được rất nhiều việc mà vẫn còn dư thời gian.

Hòa Thượng nói: **“Giữ giới có thể được thiên định, thiên định có thể khai trí tuệ. Tác dụng của giới là giúp chúng ta hàng phục phiền não”**. Nếu chúng ta không trì giới thì ngày ngày chúng ta tạo nghiệp. Hàng ngày, chúng ta tiếp xúc với **“sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp”**, **“tài, sắc, danh, thực, thù”** những thứ này luôn cám dỗ chúng ta. Nếu chúng ta không có những chuẩn mực thì chúng ta sẽ tùy tiện tạo nghiệp.

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy chúng ta trì giới chính là dạy chúng ta tu sửa nghiệp ác của mình”**. Nếu không có giới thì chúng ta sẽ không biết cách tu sửa nghiệp ác, hướng đến điều thiện. Nếu chúng ta ngày ngày tạo nghiệp thì chúng ta không thể phá mê, khai ngộ, lìa khổ, được vui. Nếu không có giới thì thân của chúng ta dễ phạm phải sát, đạo, dâm; ý của chúng ta dễ phạm phải tham, sân, si; miệng chúng ta dễ phạm phải nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời thù dật, nói lời hung ác. Chúng ta thường nói lời dễ nghe thậm chí chúng ta nói dối để được lợi cho mình. Nếu chúng ta tuân theo pháp luật của nhà nước, giới luật của nhà Phật, phong tục, tập quán của xóm làng thì tâm chúng ta sẽ định, chúng ta sẽ không gây phiền phức cho người khác. Năm trăm đầu khi Phật nhập Niết Bàn thì đệ tử của Phật chỉ cần giữ giới là có thể chứng quả. Trong **“Đệ Tử Quy”** dạy chúng ta 113 điều nếu chúng ta gìn giữ được những điều này thì tâm chúng ta cũng sẽ định.

Hòa Thượng nói: **“Đệ tử Phật nhất định không làm giặc quốc gia, không nói xấu lãnh đạo, không trốn thuế, không vi phạm pháp luật. Đệ tử Phật điều đầu tiên là phải giữ**

giới. Chúng ta nhất định không được làm những điều trái với pháp luật do nhà nước quy định, lễ tiết do làng xóm quy định". Khi chúng ta đi dự lễ tri ân, Ban Tổ Chức yêu cầu tất điện thoại hoặc chế độ yên lặng, không được chụp ảnh vì trong hội trường đã có rất nhiều máy chụp ảnh, nếu chúng ta làm sai quy chuẩn thì tâm chúng ta đã không định.

Hòa Thượng nói: **"Đệ tử Phật phải bình đẳng đối đãi với tất cả các tôn giáo. Chúng ta có thể ở chung, sinh hoạt, làm việc với tất cả các tôn giáo khác mà không hề có chướng ngại. Phật pháp là linh động, trong mỗi giới đều có khai giá, trì phạm, mỗi giới điều đều có khai duyên. Người giữ được giới thì sẽ thanh lương, tự tại"**. Vị Tỳ kheo đã chỉ sai hướng cho người thợ săn để con thỏ không bị người thợ săn bắt đó chính là khai duyên. Người giữ được giới thì họ sẽ cảm thấy nhẹ nhàng, tự tại chứ họ không cảm thấy bị bó buộc. Có người nói, họ không thể giữ được giới không nói dối, đó là do họ đã nói dối quen miệng nên họ không thể nói thật.

Hòa Thượng nói: **"Nếu là việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta có thể khai giới, nếu là việc lợi ích chính mình thì chúng ta nhất định phải tuân thủ tất cả các giới luật, pháp luật"**. Nhiều người học Phật làm ngược lại, nếu lợi ích cho mình thì họ khai giới, lợi ích cho người thì họ giữ giới. Khi Hòa Thượng giảng đũa **"Phật pháp viên dung không chướng ngại"**, mọi người mời Ngài đến ở một khách sạn năm sao ở Bắc Kinh, ở tầng một của khách sạn, có một lễ cưới đang được tổ chức, người đứng ra tổ chức đám cưới là một người rất nổi tiếng và có quen biết Hòa Thượng, khi đó Hòa Thượng cũng uống một ly rượu để chúc mừng họ, sau đó Ngài đã nói chuyện được khoảng 15 phút với những người tham dự bữa tiệc. Những người tham dự bữa tiệc là những người có địa vị, những người quản lý doanh nghiệp, Hòa Thượng đã khai duyên với họ nên Ngài có thể nói đạo lý cho họ nghe. Hòa Thượng đã có thể giúp cho rất nhiều chúng sanh có được lợi ích. Có người hỏi tôi, hệ thống của Thầy dạy điều gì. Tôi nói, hệ thống của chúng ta dạy chuẩn mực làm người, thí dụ như ngày sinh nhật của mình là ngày Mẹ đã rất vất vả vì vậy đó là ngày chúng ta phải tri ân Cha Mẹ.

Hòa Thượng dạy chúng ta khi làm mọi việc phải linh hoạt. Người mở được tâm rộng lớn thì họ mới có thể linh hoạt khi làm mọi việc. Nếu tâm của chúng ta nhỏ bé, chúng ta luôn sợ khó, sợ khổ, sợ mệt, sợ thiệt thòi thì chúng ta sẽ không làm được điều gì. Tinh thần Phật pháp là không **"Độc thiện kỳ thân"**. Không chỉ làm những việc để tốt cho riêng mình. Chúng ta được tiếp nhận những điều tốt đẹp thì chúng ta phải chia sẻ để người khác cũng được nhận. Chúng ta vừa làm việc thiện vừa phải phải triệt để đoạn trừ việc ác. Nhiều người chỉ không

làm việc ác mà không tích cực, nỗ lực làm việc thiện. Mùa Hè tới, chúng ta sẽ tổ chức rất nhiều khóa học cho các con. Ở Bắc Ninh, chúng ta sẽ tiếp tục tổ chức trại hè cho gần 1000 con. Chúng ta chịu một chút khó khăn nhưng rất nhiều người sẽ có được lợi ích, các con sẽ được dạy dỗ, Cha Mẹ được an tâm. Những đứa trẻ không được tiếp cận chuẩn mực đạo đức sớm thì cơ hội giáo dục các con sẽ trôi qua. Nếu chúng ta nỗ lực làm thì sau này, các con sẽ không phải tiếc nuối mà nói: “*Giá như mà chúng ta được gặp đạo đức văn hóa truyền thống sớm hơn!*”.

Tinh thần của người học Phật là: “*Với mình thì thanh tịnh, với người thì phải từ bi*”. “*Thanh tịnh*” là tâm chúng ta không ô nhiễm, không “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*”, thân không sát, đạo, dâm; ý không tham, sân, si; miệng không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời hung ác và không nói lời thô tục. Khi chúng ta ngồi yên tĩnh uống trà, không bị người khác làm phiền, chúng ta cảm thấy tâm mình thanh tịnh thì đó không phải là tâm chân thật thanh tịnh. “*Từ bi*” trong nhà Phật là yêu thương vô điều kiện, tận tâm tận lực vì người. Chúng ta chậm một chút thì chúng ta sẽ làm lỡ đi cơ hội được tiếp nhận giáo dục chuẩn mực làm người của rất nhiều người. Hòa Thượng từng nói: “*Nếu chúng ta không mau thúc đẩy giáo dục chuẩn mực cho người thì mười năm, hai mươi năm sau chúng ta nói thì họ cũng không nghe!*”. Sau khi Nghe Hòa Thượng nói, tôi đã đặt quyết tâm là chính mình phải làm. Khi đó, tôi trong hoàn cảnh “*tứ cố vô thân*”, “*đường xa gánh nặng*”!

Hòa Thượng nhắc chúng ta, với mình thì: “*Hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng chúng sanh*”, với người thì phải từ bi, hy sinh vô điều kiện. Chúng ta làm được điều này thì chúng ta mới là người học Phật chân chính. Chúng ta đừng có ý niệm mình tốt là được, mình không làm phiền người khác là được! Chúng ta không chỉ làm tốt cho mình, tốt cho nhóm của mình mà chúng ta phải làm tốt cho tất cả mọi người. Đây chính là tinh thần hy sinh phụng hiến, tinh thần từ bi vô ngã của nhà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!